

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 3. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm1205/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nette kræve Dødsbørlse og selv Tal for sit Arbejde, naar det, trods alle Feil og Mangler, dog udbreder mere Lyg over Menneskets Liv og Løbe-Bane end Man sædvanlig har.

Det første Spørgsmaal vi maat giere, naar vi vil lære at ordne og stalle den os overleverede Menneske-Kundskab, er naturligviis om dens Rikder, og vi kan da let opdage, at naar Bibelen har været Kilden til vor Berne-Lærdom, da, men ogsaa kun da, er vi derved henvisse til den eneste Kilde paa Jorden, hvortil det er mueligt at ose en Menneske-Kundskab, der oplyser deres Liv, som seie sig opsoiede over de Umælkende og beslegede med Guddommen, og kun om dem kan Tolen være; thi hvem der enten soier, han i Grunden er et Dyr, eller vil dog være det saavidt som mueligt, maat ligesaalet som de Umælkende spørge om det Gorbiganne eller Tilkommande, men skal besleken noies med det Nærværende og modsiget sig kun selv, ved paa nogen Maade at vilde forklare sig Livet, da det er Noget han umuelig kan have lært af de Umælkende eller have tilfælls med dem. I Grunden er vi da kun blevet historisk vidfarende, fordi vi vragede den Bibelste Veiledning, men at vi vragede den, var rigtig nok for en stor Del vore Strift-Kloges Skyld, der meende, de kunde ikke bedre bestride den selvsjorte Christi Stattholder i Nem, end ved at giere dem selv til Bibelens Stattholdere, der havde Ret til i dens Navn at beherske baade vor Tro og Videnskabelighed, thi det maatte, hvor Man først havde begyndt at protestere, nødvendig frembringe en farlig Pretest mod Herskabet af en saa umælkende Ting, som en Bog, over levende Menneskers Tanker, Død og Gierninger. Vilst nok burde Man, i vore oplyste Tider, have indseet, at Bogen var ligesaa ustyldig som Kirken fordem i det selvsjorte Stattholderskab og den selvtagne Myndighed, men det var desuagtet naturligt, at

